

De legende

In 't jaor 1653 verloeër 'ne voormân in 't gehucht Laor 'ne rog. De inwoeëners van Wieërt haaje nog noeëts zoeë 'n hels bieëst gezeen; mét zien vâlse ouge en ziene piêlstert woeërt de rog vör d'n duûvel aangezeen. Op allerlej meneêre woeërte de inwoeëners van Wieërt gewaarschoudj: Hendrik de Vos rieëj mét 'ne toeter aan ziene moond op 'nen os doeër de stad, stadsumreuper Peter de Bont leep mét zie 'biecaer' doeër de stad ("Op dit Biecaer gaan ick bellen, om eenieder den streyt te mellen") en de klokke woeërte geloedj ("Wy gaen d'alarmklok kleppen, vrinden wilt uw handen reppen"). De schötteri-j woeërt gealarmieërdj ("Wij koomen den duivel bestreyden, om ons land van de plaeg te bevreyden") en d'r woeërt zelfs e klein kanon aangeveurdj ("Al was't den duivel uit de hellen, dog zal ik er myn canon op stellen"). D'r woeërt 'n galg opgerichtj ("Aan deeze galg zal den duivel hangen, naer dat hy is gedood of in den streyt gevangen"). Uteraard kwoom de pestoeër de ontheilgdje plaats wi-jje ("Vrinden gaet eens aan een zy, opdat ik deez plaats eerst wey").

Sommige vröllie moedigdje de men aan um de striêd aan te gaon, ânger ontmoedigdje eure mins zjuust. Mer lafheid woeërt neet geakseptieërdj ("Gij eerlooze beest die van angst zit en scheyt, terwyl een ider zich wapend tot den streyt"). D'n dapperste van allemaol waas 'ne zieëkere Jan, zoeën vanne herbergeer van herbêrg 't Bruyne Paerd.

Hae woeërt d'n iërste en waarschiênlik einige echte rogstaeker, wi-j hae ziene reek in 't bieëst stoeëk: ("Steek Jan, steek met betrouwen, steek Jan of het zal ons rouwen"). Volges huuëre zégke leverdje hem det de hând vanne dochter vanne schout op.

De voormân haaj intösse 't verlees van ziene vés opgemêrktj en ging trök nao de 'plaats des onheils', woeë hae de Wieërtenare hertelik uulachdje ("Gij lompe Weertenaers weet gewis, dat dit heden was mynen vis").

Mer de schout waas nog neet oeëvertuugdj ("Ik kom den voerman vangen, en doen hem by den duivel hangen").

